ANUL III—No. 679 | EDIȚIA ANTEIA | LUNI şi MARȚI 26—27 NOEMBRE 1890

Numĕrul 10 Banĭ

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI ŞI SE PLATESC TOT-DEAUNA 'NAINTE

In **Bucurescĭ** la casa Administrațieĭ
Din **Județe** şi **Streinĕtate** prin mandate postale.

Un an in țară 30 leĭ; in streinĕtate 50
Şése lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13

LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la **kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.**

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.

V. Alexandri.

Numĕrul 10 Banĭ

ANUNCIURILE

Din **BUCURESCI** şi **JUDEȚE** se primesc **direct** la administrație.
Din **PARIS** la *Agenția Liberă*, C. Adam şi *Agenția Havas.*
Din **STREINĔTATE,** direct la administrație şi **la toate Oficiile de publicitate.**

Anunciurĭ la pagina IV . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . 2,— leĭ „
„ „ „ II . . . 3,— leĭ „
Inserțiunile şi Reclamele 3 leĭ rândul

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAȚIA: Strada Nouă, 10 | **Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ** | **REDACȚIA: Strada Nouă, 10**

Bucurescĭ 26 Noembre

Adevĕrata coaliţie

De cât-va timp se vorbeşte mult de o acţiune paralelă a partidelor celor marĭ ale Ţăreĭ pentru restabilirea mersuluĭ regulat al regimuluĭ constituţional.

La prima vedere, o asemene apropiere între nişte partide diametral opuse pare stranie.

Orĭ-cine se întreabă: pe ce bază ar putea liberaliĭ-naţionalĭ şi liberaliĭ-conservatorĭ să lucreze împreună?

Eĭ nu pot să ajungă împreună la putere nicĭ să stabilească un program comun. Din punctul de vedere al politiceĭ militante, acţiunea lor nu poate dar avea un scop afirmativ.

Dacă apropierea între liberaliĭ-naţionalĭ şi liberaliĭ-conservatorĭ n'ar avea alt motiv de esistenţă, am combate-o din toate puterile noastre, căcĭ suntem sătuĭ de coaliţiunĭ sterpe şi cu scopurĭ negative, carĭ se desfac îndată ce aŭ îndeplinit opera lor de distrugere.

De astă dată pare însă că cestiunea nu priveşte numaĭ politica militantă; nu e vorba numaĭ de a resturna guvernul actual pentru a ajunge la putere.

Atât din declaraţiunea făcută la Cameră de către Domnul Lascar Catargiu, cât şi din cele zise la Senat şi în întrunirea publică de erĭ de către oratoriĭ naţionalĭ-liberalĭ, reiese că ne aflăm într'o situaţiune din cele maĭ anormale.

Ambele partide cele marĭ ale Ţăreĭ sunt date la o parte şi Coroana guvernează abuzând de prerogativele Sale, mânţinênd la putere o colectivitate compusă de transfugĭ din toate partidele carĭ s'aŭ adunat împrejurul bugetuluĭ.

In faţa uneĭ asemenea situaţiunĭ, coaliţiunea partidelor independente se impune.

Noĭ am prevĕzut'o de mult. Iată cum ne exprimam în această privinţă la 10 Ianuarie 1889, adică de aproape douĭ anĭ:

O coaliţiune între adevĕraţiĭ conservatorĭ şi liberalĭ, chiar dacă n'ar dispune pentru moment de cât de o minoritate în Parlament, nu va întârzia a avea la spatele eĭ toate elementele viĭ şi neatârnate din Ţară.

Ne aşteptăm ca să ni se obiecteze:

„Abia am scăpat de un regim fără seamăn prin o coaliţiune anormală şi creată numaĭ faţă cu regimul colectivist şi voiţĭ să începeţĭ iarăşĭ cu o altă coaliţiune?

La aceasta rĕspundem:

„A cuĭ e vina dacă opoziţiunea-unită nu şi-a îndeplinit scopul de a reda ţăreĭ liberul sĕŭ arbitriu şi, dacă, în loc de a înlocui colectivitatea brătienistă prin un guvern al Ţĕriĭ, l'aţĭ înlocuit prin un alt guvern al Palatuluĭ? Astă-zĭ ne aflăm politiceşte în aceeaşĭ situaţiune ca înaintea cădereĭ luĭ Ion Brătianu, prin urmare, starea anormală care a necesitat formarea opoziţiuneĭ-unite este astă-zĭ în fiinţă. Coaliţiunea elementelor neatârnate e tot atât de trebuincioasă căcĭ duşmanul este acelaş şi numaĭ uneltele s'aŭ schimbat. Opera opoziţiuneĭ-unite n'a fost de cât întreruptă; formarea colectivităţeĭ junimisto-oportuniste ne sileşte s'o reluăm din puntul unde a fost întreruptă prin viclenia Palatuluĭ.

Pe cât timp vor exista *colectivităţĭ palatiste* şi *coaliţiunile anti-palatiste* vor fi neînlăturabile!

Prevederile mele par a se îndeplini. Rîndurile de maĭ sus, scrise la 10 Ianuarie 1889, ar putea să fie scrise astă-zĭ. Singura deosebire este că de atuncĭ încoace lucrurile s'aŭ copt. Atât conservatoriĭ cât şi liberaliĭ s'aŭ convins de viclenia luĭ Carol I. Orĭ-cine Român, chieme-se el Lascar Catargiu saŭ Dimitrie Brătianu, Ion Florescu saŭ Ion Brătianu, Gheorghe Vernescu saŭ Dimitrie Sturdza, s'a încredinţat că rĕul vine de la Palat.

Este vorba de a găsi un târîm comun de luptă, iată tot.

După mine, târîmul este următorul:

Partidele coalizate n'aŭ de cât să pună pe drapelul lor cele patru dorinţe exprimate de *divanul ad-hoc*. Pe atuncĭ toate partidele aŭ fost unite într'un scop naţional. Ele nu trebue să uite că aceste dorinţe eraŭ nedespărţite una de alta.

Divanul ad-hoc a cerut:

Unirea, neatârnarea, Domnul străin şi cârmuirea Ţăreĭ prin sine, adică prin regimul constituţional şi reprezentativ.

Din aceste patru dorinţe, două s'aŭ împlinit. Dar dorinţa prinţuluĭ străin nu putea fi îndeplinită într'un mod statornic de cât o dată cu aceea a realizăreĭ programuluĭ democratic conţinut în a patra dorinţă. Experienţa de 25 de anĭ ne a dovedit că *Monarhia străină* nu poate să îndeplinească această parte a programuluĭ naţional pe care eŭ o privesc ca cea maĭ importantă de acum înainte.

Maĭ mult încă, astă-zĭ este dovedit că Dinastia nemţească este cea maĭ mare piedică pentru îndeplinirea aspiraţiunilor noastre naţionale în lăuntru şi în afară.

Pentru realizarea *Unireĭ* şi *Independenţeĭ* Prinţul Străin a fost poate un mijloc priincios; de astă-zĭ înainte însă, El este *un rĕŭ mare*, căcĭ ne împedică în *desvoltarea noastră naţională*.

Baza acţiuneĭ comune a liberalilor şi a conservatorilor nu poate fi de cât *înlăturarea acestuĭ rĕŭ*. Pe această cale, **dar numaĭ pe această cale,** admitem o coaliţiune.

Nu voim să fim unelta unor ambiţioşĭ nicĭ la Domnie, nicĭ la putere.

Voim resturnarea despotismuluĭ dar nu în folosul unuĭ alt despotism, ci în folosul *democraţieĭ române.*

Sub *Republică* este loc şi pentru *conservatorĭ* şi pentru *liberalĭ*;

Sub Monarhie nu maĭ este loc de cât pentru *colectivităţĭ palatiste.*

Dunăreanul.

TELEGRAME

NEW-YORK 25, Noembrie. — O însemnată casă de bumbacurĭ care ocupa 254 plantaţiunĭ a încetat plăţile; pasivul e de $2^1/_2$ milioane, activul de 3 milioane.

BERLIN 25, Noembrie. — S'a distribuit Camereĭ treĭ cărţĭ albe asupra evenimentelor din Africa Orientală.

BELGRAD 25 Noembrie. — Se asigură că clubul radical a decis să treacă la ordinea zileĭ asupra memoriuluĭ Regineĭ Natalia; clubul liberal n'a luat încă nicĭ o hotărâre.

BERNA 25, Noembrie. — Subscripţia la împrumutul de 60 milioane pentru drumurile de fier se va face la 18 Decembrie.

PARIS 25 Noembrie. — Comisiunea vamală a primit în unanimitate convenţiunea comercială cu Grecia.

Consultare medicala

Treĭ medicĭ

La consultarea de ierĭ, provocată de partidul naţional-liberal, treĭ medicĭ şi anume Domniĭ Mihail Ferikidi, Dimitrie A. Sturdza şi Nicolae Fleva aŭ constatat în unanimitate că poporul român e bolnav, că boala e primejdioasă şi că prelungindu-se merge cu paşĭ repezĭ spre moarte.

Mărturisesc că declaraţiunile acestor treĭ Esculapĭ nu m'aŭ satisfăcut. Bolnavul nu avea nevoe de constatările lor pentru a şti că e rĕŭ bolnav; el aşteaptă de la eĭ un remediŭ energic care să oprească măcar devastările făcute asupra organismuluĭ sĕŭ.

O celebritate medicală, Doctorul Renauld, a zis că numaĭ prin un diagnostic patologic inteligent un medic poate parvenĭ a cunoaşte natura boaleĭ şi a arăta maĭ ales într'un mod precis sediul eĭ.

Inplinit'aŭ oare eminenţiĭ noştri discipolĭ aĭ luĭ Hippocrate această datorie?—Nu!

Sturdza ca şi Ferekidi, Nicolae Fleva ca şi colegiĭ sĕĭ nu aŭ voit a face conştiinciosul diagnostic patologic recomandat de Doctorul Renauld.

Pentru ce?

Fiind-că ştiaŭ că diagnosticul adevĕrat ar da de gol—vrênd nevrênd—**microbul** care s'a incuibat în bietul bolnav pe al căruĭ organizm îl roade istovindu-ĭ puterile, până îl va arunca în mormênt.

O întrebare se impune:

Care este sentimentul ce acest **microb** inspiră iluştrilor noştri medicĭ de nu aŭ îndrăznit nicĭ măcar a pomeni de el?

Scârba saŭ respectul?

A. V. B.

O nouă întrebare

Astă-zĭ avem un ministru titular la Culte şi instrucţiune publică.

Intrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12000 galbenĭ dăruiţĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti şi publicată în „Monitorul" cu Nr. 118?

Care este aşezĕmêntul de bine-facere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

Remediul Koch

PARIS, 25 Noembre. — *Doctorul Cornil a zis azi într'o conferinţă asupra tratamentuluĭ Koch că D.D. medicĭ nu sunt autorisaţĭ a întrebuinţa un leac secret şi ar cădea sub lovitura legiĭ dacă s'ar întîmpla vre-un accident grav. Chestiunea va fi supusă mâine jurisconsulţilor comitetuluĭ de higienă iar ministrul de interne va fi invitat a o resolva.*

Românismul

Citim în *Românul*:

Suntem informaţĭ că, cu începere de la 1 Ianuarie viitor, Româniĭ de peste munţĭ carĭ se află actualmente în România, vor scoate un organ de publicitate care să se ocupe esclusiv cu chestiunile ardeleneşti, deschizând în acelaşĭ timp coloanele şi Românilor din Macedonia şi Basarabia.

Foaia aceasta va apare deocamdată sĕptĕmânal, şi va fi o tribună liberă în care Româniĭ ardelenĭ îşĭ vor exprima fie-care vederile sale asupra situaţiuneĭ actuale.

Scopul principal însă al nouluĭ ziar, este ca să adune în juru-ĭ, pentru o luptă comună, cu puterĭ unite, pe toţĭ Româniĭ de dincolo.

Urăm succes.

Situatia Irlandezilor

LONDRA, 25 Noembre.— La întrunirea deputaţilor irlandezĭ, preşedintele nevoind ca discuţiunea asupra repunsuluĭ D-luĭ Gladstone să continue, 45 deputaţĭ aŭ părăsit sala.

Majoritatea partiduluĭ a ales ca preşedinte pe Mac Carthy, minoritatea a menţinut pe d. Parnell la presidenţie. Partidul va fi ast-fel divizat în două grupurĭ: unul, majoritatea, sub presidenţia luĭ Mac Carthy, cel-l-alt avênd pe d. Parnell ca preşedinte.

Conferinţa a exprimat părerea sa de rĕŭ că D. Gladstone a refuzat să se exprime într'un chip formal, apoĭ s'a disolvat într'un chip definitiv.

Ofiterii si medici recrutori

S'aŭ numit ofiţerĭ recrutorĭ şi medicĭ pe lângă consiliile de revizie pentru formarea contingentuluĭ armateĭ pe anul 1891, la judeţele:

Argeş, maiorul Botescu Mateĭ, din regimentul 4 dorobanţĭ şi doctorul Păltineanu George.

Bacăŭ, maiorul Dupont Eugeniŭ, reg. 27 dorobanţĭ şi doctorul Herĕscu G.

Botoşanĭ, locotenent-colonel Alexandrescu C., reg. 7 Artilerie şi d-rul Condemin Nicolae.

Brăila, maiorul Rădulescu Atanasie, reg. 8 dorob. şi doctorul C. Papilian.

Buzĕŭ, maiorul Brătuianu M., reg. 32 dorob. şi d-rul Păcleanu Al.

Constanţa, maiorul Marcu G., reg. 33 dorob. şi doctorul Zisu Ahil.

Covurluĭ, locot.-colonel Petrovicĭ I., reg. 6 linie, şi doctorul Palauz Andreĭ.

Dâmboviţa, maior Cruţescu Haralambie, reg. 21 dorob., şi doctorul Beşteleĭ C.

Dolj, locot.-colonel Petrescu I., reg. 26 dorob., şi doctorul Stoenescu N.

Dorohoĭ, locot.-colonel Georgescu Bereşteanu C., reg. 29 dorob., şi doctorul Frangulea N.

Fălciŭ, maiorul Boerescu Iulius, reg. 4 artilerie, şi doctorul Mihail Vasile.

Gorj, maiorul Viişoreanu D., reg. 18 dorob., şi doctorul Urbeanu Ion.

Ialomiţa, locot.-colonel Onescu N., reg. 28 dorob., şi d-rul Degerăţeanu P.

Iaşĭ, maiorul Urian V., reg. 24 dorobanţĭ, şi doctorul Dănescu Ioan.

Ilfov, locot.-colonel Angelescu Al., reg. 6 dorobanţĭ, şi doctorul Chesim Bogdan.

Mehedinţĭ, maiorul Chivu G. reg. 17 dorobonţĭ, şi doctorul Gărdăreanu I.

Muscel, maiorul Dumitrescu Hristache, reg. 19 dorob, şi doctorul Popescu V.

Neamţu, maiorul Dămian D., reg. 5 dorob. şi doctorul Brăilov Dim.

Olt, maiorul Aslan Mihail, reg. 26 dorob. şi doctorul Oncescu N.

Prahova, maiorul Vlădescu St., reg. 7 dorob. şi doctorul Fratostiţeanu G.

Putna, maiorul Botez C., reg. 2 geniŭ şi doctorul Mihăilescu Gr.

Râmnicul-Sărat, maiorul Pandelescu Anton, reg. 9 dorob. şi doctorul Blasianu Octav.

Roman, maiorul Pipirescu Papiniŭ, reg. 14 dorob. şi doctorul Dabija N.

Romanaţĭ, maiorul Corvin G., reg. 1 dorob. şi doctorul Libert Adolf.

Suceava, maiorul Budişteanu Ioan, reg. 16 dorob. şi doctorul Petroni C.

Tecuciŭ, locot.-colonel Vasiliŭ Zamfir, reg. 24 dorob. şi doctorul Elian Ioan.

Teleorman, locot.-colonel Bengescu D., reg. 20 dorob. şi doctorul Modolea V.

Tulcea, maiorul Mateescu I., reg. 3 linie şi doctorul Popescu Grcziann.

Tutova, maiorul Ionescu G., reg. 29 dorob. şi doctorul Romaşcu Leonida.

Vasluiŭ, maiorul Cocea D., reg. 13 dorob. şi doctorul Peride Al..

Vêlcea, maiorul Dancovicĭ Dimitrie, reg. 2 dorob. şi doctorul Salini Constantin.

Vlaşca, maiorul Anastasiu Benone, reg. 5 dorob. şi doctorul Vasiliu C.

In oraşul *Iaşĭ*, locot.-colonel Veropolu Gr., reg. 15 dorob. şi doctorul Andreescu V.

In oraşul *Bucureştĭ*, locot.-colonel Crăiniceanu Gr., reg. 1 geniŭ, şi doctorul Petrescu Gr.

UN RĔSPUNS

Intr'o foiţă guvernamentală un domn Papamihalopulo se crede în drept de a'mĭ pune întrebărĭ privitoare la evenimente politice din ţara mea.

Când voiŭ fi nedumerit în privinţa celor ce se petrec la Atena, mĕ voiŭ informa maĭ înainte cine este Domnul Papamihalopulo şi în urmă, îl voiŭ întreba.

In ce priveşte însă politica din România, consider întrebările unuĭ venetic străin ca Domnul Papamihalopulo ca o impertinenţă şi îl trimet să'şĭ ia informaţiĭ în anticamera D-luĭ Carp.

A. V. B.

Asasinarile lui Margarit

Un macedonean ne trimite a propos de tentativa de omor ce s'ar fi comis asupra ilustrisimuluĭ Apostol al Românismuluĭ din Turcia Apostol Mărgărit, două cazurĭ, din multele, pentru care D-sa caută să fie mereŭ asasinat:

La 1882, D-nul Mărgărit atentând la pudoarea uneĭ fete, în Bitolia, a fost bătut pe stradă din partea rudelor feteĭ. Persoanele trăiesc şi sunt cunoscute şi prin urmare la nevoe le putem cita. Ştirea aceasta care umflându-se imediat a luat numele de atentat de asasinare, a fost transmisă cu iuţeala fulgeruluĭ celor în drept din Bucureştĭ, aceştia entusiasmaţĭ de păţania martiruluĭ naţional îĭ strigă prin firul telegrafic: „La apelul de înfrăţire al Românilor rĕspunse pumnalul ucigaş (!!) Dumnezeŭ care 'ţĭ a dat misiunea de a provoca deşteptarea naţiuniĭ tale să 'ţĭ păzească preţioasele zile! Inainte dar, Apostole Mărgărit, românimea care te însoţeşte cu inima şi cu dorul împărtăşind durerile tale, stigmatisează crima şi urează triumful cauzeĭ naţionale" (*Familia* din Oradia-Mare (Transilvania) August 1882).

Inchipuiţi-vĕ ce maĭ mistificare!

Pe lângă aceasta, anul trecut, aceştĭ mistificatorĭ neruşinaţĭ aŭ rĕspândit prin ziare ştirea că D-nul Mărgătit a fost victima unuĭ noŭ asasinat din partea adversarilor naţiuniĭ noastre!

Acest asasinat a fost plămădit pentru că nu primise banĭ de la Bucureştĭ şi pentru că prin faptul acesta putea să stoarcă ceva maĭ mult din bugetul ţăreĭ precum i s'a întâmplat de repeţite orĭ.

STATISTICA

Primim o broşură intitulată „Azile saŭ staţiunĭ climaterice pentru tuberculoşĭ" al căreia autor e cunoscutul publicist medical, d-l dr. N. Chernbach.

Extragem din această broşură următoarea statistică a bolnavilor atinşĭ de tuberculoză pulmonară carĭ aŭ fost îngrijiţĭ în spitalele civile din Bucureştĭ în ultimiĭ zece anĭ (de la 1877—88):

In 1879 aŭ fost 443 bolnavĭ, din carĭ aŭ murit 200; în 1880, 520 bolnavĭ, din carĭ aŭ murit 162; în 1881 bolnavĭ 524, morţĭ 164; în 1882, bolnavĭ 554, morţĭ 148; în 1883, bolnavĭ 617, morţĭ 195; în 1884, bolnavĭ 632, morţĭ 173; în 1885, bolnavĭ 658, morţĭ 171; în 1886, bolnavĭ 604, morţĭ 165; în 1887, bolnavĭ 568, morţĭ 146; şi în 1888, bolnavĭ 534 din carĭ 182 aŭ murit.

Vra să zică în interval de zece anĭ aŭ fost îngrijiţĭ 5.684 bolnavĭ, din carĭ aŭ murit 1, 650, ceea ce înseamnă o mortalitate de 29,1 la sută.

Lupiĭ în şcoală

Sub acest titlu publică onorabilul d. Pandele Popazu, ca procurator plătit al D-lor Ioan Cetăţanu şi Dumitru Cerchez, din noŭ un voluminos articol în *România* de la 16 curent.

In acest articol d-nul Popazu atacă cu violenţă pe toate persoanele valoroase carĭ aŭ demascat, urmărit şi pedepsit şoptele înjositoare, sĕvîrşite de numiţiĭ domnĭ la liceul din Galaţĭ; apoĭ plânge şi suspină, că d-niĭ Cetăţanu — Cerchez sunt victime şi că — *„eĭ nu cer de cât dreptul de apărare.“*

Negreşit d-nul Popazu, care era angajat prin epistola de la 5 Octombrie 1881 *a căutat ocaziune pentru a mĕ servi şi el*, nu putea să scape această ocaziune pentru a se achita de angajament şi— îmĭ aruncă în spinare o mare parte (dar nu toate) din viţiele şi păcatele sale şi ale clienţilor sĕĭ, viţiĭ şi păcate, pe carĭ toată lumea cinstită din Galaţĭ ştie, nu'numaĭ că 'mĭ sunt cu desĕvîrşire streine, dar pe carĭ le-am combătut în tot decursul vieţiĭ mele.

Articuliĭ d-luĭ P. Popazu şi foile sale volante merită toată atenţiunea publică; acestea probează că cu desăvîrşire corupţĭ oamenĭ există încă — din fericire puţinĭ la numĕr — în această ţară.

In adevĕr, cât de corupţĭ trebue să fie, şi de ce fapte sunt capabiliĭ oameniĭ carĭ, prinşĭ cu fapte infamante comise în şcoală, sanctuarul cultureĭ naţionale, şi condamnaţĭ în toată regula de legile şi justiţia ţăriĭ, nu numaĭ nu pleacă cu ruşine capul cum o face criminalul ordinar, dar îndrăsnesc să insulte pe toţĭ bărbaţiĭ de valoare, carĭ aŭ urmărit şi pedepsit infamele lor speculaţiunĭ băneştĭ!

E în interesul moralităţiĭ publice să aruncăm o privire asupra întregeĭ afacerĭ; cestiunea e maĭ mult de cât serioasă.

Eŭ am avut curajul să denunţ cu propria mea sub-semnătură actele înjositoare şi speculele ruşinoase, săvîrşite de D-nia Cetăţanu şi Cerchez în liceul de Galaţĭ.

D-niĭ Grigorie Tocilescu, eminentul profesor al Universităţiĭ din Bucureştĭ, şi ceĭ cincĭ profesorĭ universitarĭ, carĭ compun Consiliul permanent al instrucţiuneĭ: d-nul B. P. Hâşdăŭ, Alexandru Odobescu, D-r Al. Viţu, Anghel Dimitrescu, Iacob Negruţi, toţĭ bărbaţĭ de o mare valoare morală şi intelectuală, aŭ avut tăria de caracter şi n'aŭ cedat lacrimilor şi stăruinţelor şi—n'aŭ făcut lucrurile muşama.

Ceĭ 5 membriĭ aĭ juriuluĭ universitar de Iaşĭ nu s'aŭ înduioşat de lacrimile condamnaţilor, în faţa probelor patente de culpabilitate şi'şĭ aŭ făcut datoria.

In faţa insultelor, a calomnielor, la carĭ aŭ fost expuşĭ de un an de zile încoace toţĭ carĭ şi-aŭ făcut în mod onest datoria, în faţa îndrăsneleĭ, ca să nu zic a obrăsnicieĭ cu care d. Popazu, un suflet perdut şi o inimă putredă, ca procurator al companieĭ Cetăţanu-Cerchez îşĭ bate joc de cele două Universităţĭ, de legile ţĕriĭ şi de morala publică prin articoliĭ sĕĭ insolenţĭ şi prin acţiunea, ce a deschis domnuluĭ G. Tocilescu, acţiune care s'a respins atât de judecătorul de instrucţiune cât şi de camera de punere sub acusaţiune.

Oare, găsi se-vor oamenĭ, carĭ să se maĭ espună a servi şcoala şi interesele publice, când vor cântări cât de crud sunt rĕsplătiţĭ ceĭ ce şi-aŭ făcut datoria în afacerea scandaloasă Cetăţanu-Cerchez ??!

Iată ceia-ce trebue să îngrijască pe toţĭ oameniĭ de bine! Iată de ce e bine să aruncăm o privire generală asupra întregeĭ afacerĭ.

I. Dreptul de apărare

D. avocat P. Popazu începe articlul sĕŭ amintit cu o mulţime de teoriĭ asupra dobitoacelor, între carĭ se numĕră—fără consimţimîntul nostru negreşit—şi pe D-sa. Apoĭ esclamă că: „clienţiĭ sĕĭ nu cer de cât dreptul de a se apĕra“.

D. Popazu comite intenţionat o mare greşală. D-niĭ Ion Cetăţeanu Dumitru Cerchez c-nia s'aŭ folosit de dreptul de apărare pe toate căile posibile.

Abia s'a făcut ancheta şi onorabila companie a pus totul în mişcare, s'a intervenit pe lângă d. Gr. Tocilescu, prin senatoriĭ şi deputaţiĭ Galaţilor, ca să facă lucrurile muşama.

După ce s'a depus raportul pe de o parte m'aŭ atacat şi insultat pe mine şi pe d. Tocilescu în *Poşta* de Galaţĭ cu cuvintele cele maĭ murdare şi calomniele cele maĭ josnice, dar făceaŭ ochiĭ dulcĭ consiliuluĭ permanent şi ministruluĭ.

După ce consiliul permanent a dat avisul prin care trimite pe capiĭ companieĭ Cetăţanu Cerchez în judecata juriuluĭ de Iaşĭ *Poşta* atacă cu violenţă şi pe membriĭ consiliuluĭ permanent şi pe Secretarul general d. Ştefan Mihăilescu, pe cel dîntâĭ pentru că n'a cedat intervenţiunilor lor; pe cel din urmă pentru că a dat curs lucrărilor şi— nu le a dosit... alt-ceva nu-ĭ puteaŭ cere.

La 25 Maĭ a. c. apar înaintea juriuluĭ universitar din Iaşĭ, compus din cincĭ dintre ceĭ maĭ eminenţĭ profesorĭ. Procesul durează treĭ zile. Capiĭ companieĭ apar înarmaţĭ cu o mulţime de certificate *economicoase, stoarse prin lacrimĭ şi alte mijloace.*

Eĭ şi-aŭ luat de apărător pe un distins avocat, pe d. Bădărău; s'aŭ apărat înşişĭ prin gură şi lacrimĭ.

Dar....

Juriul universitar avea înaintea sa: procesele verbale *falşificate*, matricula cu notele *falşificate şi şterse, deposiţiile marturilor subsemnate de eĭ, deposiţiile d-lor Cetăţanu şi Cerchez subsemnate de eĭ înşişĭ, deposiţiĭ care-ĭ condamnă* şi în fine multe alte acte, între carĭ şi o epistolă autografă a tînĕruluĭ Bernard Seel, în care acesta declară că d. Ion Cetăţeanu, martirul, i-a luat 140 leĭ sub pretext d'a'l prepara şi a-ĭ da certificat de 4 clase gimnaziale; dar nicĭ nu l'a preparat, nicĭ certificat nu i-a dat, nicĭ paralele nu i le-a restituit.

In faţa acestor acte, cu toată strălucita apărare a d-luĭ Bădărău, juriul a fost nevoit în unanimitate a-ĭ condamna.

Credeţĭ că aŭ încetat a se apăra acum, când aveaŭ o sentinţă definitivă, nesupusă apeluluĭ saŭ casăriĭ? Nu!

Aŭ făcut un memoriŭ, pe care l'aŭ adresat Majestăţeĭ Sale Regeluĭ prin intervenţiunea unuĭ om de valoare.

Asemenea oamenĭ găsesc maĭ lesne sprijin, de cât oameniĭ de treabă.

Aŭ intervenit şi pe lângă ministrul Th. Rosetti.

Nicĭ Regele, nicĭ Ministrul n'aŭ voit să se facă protectoriĭ unor fapte infamante, ca cele petrecute în liceul de Galaţĭ.

Cum? onorabile d-le Popazu, aceasta însemnează că nu li s'a dat dreptul de apărare?

Dar mărginitu-s'aŭ eĭ acĭ? Nu! In ziua în care s'a subscris sentinţa juriuluĭ de Iaşĭ de ministru, aŭ scos la lumină o broşură sub-semnată de eĭ, în care insultă pe d. Gr. Tocilescu, pe d. Ştefan Mihăilescu, insultă **Dâmboviţa** şi **Bahluiul**, adică cele două universităţĭ ale ţăriĭ şi mĕ lovesc pe mine căutând prin calomniĭ şi epitete înjositoare a mĕ tîrî la nivelul lor moral şi intelectual.

Toate căile de apărare sunt epuizate dar celebru d. Popazu le maĭ deschide una. D. Cerchez şi-a făcut prin mijloacele amintite o frumoasă avere: d. Pandele Popazu prin procesele avute în Galaţĭ şi-a perdut clientela, aşa că a fost nevoit a se muta la Bucureştĭ, unde cu regret trebue să o spunem, nu-ĭ merge maĭ bine.

D. Popazu—negreşit bine plătit—intentează proces criminal d-luĭ G. Tocilescu, pentru că acesta n'a voit prin ancheta sa să facă lucrurile muşama.

D-l Popazu ştia, ca şi noĭ, că această acţiune e un act nebunesc. D-sa n'a făcut procese criminale judecătorilor de instrucţiune din Galaţĭ, carĭ l'aŭ urmărit şi dat în judecată în repeţite rîndurĭ pentru escrocheriĭ şi falşurĭ şi nu s'a constituit parte civilă cu câte **40,000**, când aceste parale multiplicate cu numĕrul proceselor, era să le încaseze d-sa personal şi — face proces d-luĭ Tocilescu, se constitue parte civilă pentru 40,000 leĭ pe carĭ, să'ĭ ieie domniĭ Cetăţanu — Cerchez! De ce?...

In fine, judecătorul de intsrucţie şi camera de punere sub acuzaţiune aŭ respins cererile d-luĭ P. Popasu, recunoscênd şi unul şi alta, că:

Procesul d-lor I. Cetăţanu şi Dumitru Cerchez s'a judecat contradictoriŭ în toată regula şi că condamnaţiĭ aŭ uzat de toate mijloacele de apĕrare.

Cum rĕmâne acum cu capacitatea juridică a d-luĭ Popazu?

Cum rĕmâne cu insultele ce ne-a adus?

Cum rĕmâne cu moralitatea ziarelor, carĭ s'aŭ făcut rezervoriĭ pentru toate murdăriile d-lor Cetaţeanu—Cerchez—Popazu?

II. *Valoarea d-lor Cetăţanu—Cerchez.*

De când există România, nu s'a făcut atâta tapaj, cât s'a făcut cu afacerea scandaloasă Cetăţanu—Cerchez.

Judecând după zgomot, ar putea cine-va crede că cine ştie ce persoane de valoare sunt aceştĭ doĭ domnĭ profesorĭ; eĭ n'aŭ însă nicĭ meritul d'a fi cel puţin profesorĭ.

D. Cerchez, în tot decursul profesoratuluĭ sĕŭ, n'a explicat o singură lecţie din matematică, studiŭ ce era însărcinat a preda în cursul inferior. Tot-d'a una a citit lecţiile, a copiat exemplele la tablă; iar când a învĕţat vr'o regulă pe de rost, declara în faţa întregeĭ clase: *„Acum să spunem regula pe de rost.“* Aceasta o făcea punêndu-şĭ cartea la spate în rîsul ironic al copiilor.

Aritmetica D-sele a fost scoasă de D. Dumitru Sturdza, ministru liberal, de şi D-nul Cerchez era liberal, din toate şcoalele printr'un ordin publicat în *Monitorul oficial*

Cu toate acestea *martirul* a continuat a-şĭ impune cartea în liceŭ chiar şi după ce a fost condamnat, chiar şi în Septembre trecut!

D-nu Ion Cetăţanu şi-a citit tot-d'auna lecţiunile în clasă; iar la esamenele din Iunie trecut, D-nu Ştefan Vârgolicĭ, profesor universitar, delegat, l'a surprins că corecta pe elevĭ *dupe carte.*

Iată ce zice D-nu Vârgolicĭ despre D Cetăţanu în raportul sĕŭ asupra esamenuluĭ final al anuluĭ şcolar 1889—90. „Foarte slab „a mers de asemenea limba-română şi la „clasa II-a. Respunsurile elevilor eraŭ foarte „insuficiente şi nicĭ programa n'a fost cu „rigoare observată. De micĭ composiţiunĭ şi „de recitărĭ din autoriĭ românĭ nicĭ vorbă n'a „fost“.... In privinţa limbeĭ latine în clasa patra, predată tot de D-nu I. Cetăţanu, iată ce zice D-nu Vârgolicĭ:

„In clasa a patra am găsit eleviĭ foarte slabĭ şi la gramatică şi la traducere, chiar ceĭ maĭ bunĭ se înşelaŭ asupra formeler regulate a cuvintelor. Citirea e de tot negligeată“.

Ca director, D. Cetăţanu, cu cumnatul D. Cerchez aŭ transformat liceul într'un cuib de speculă ruşinoasă. Toţĭ eleviĭ preparaţĭ privat, saŭ veniţĭ de la alte şcoale eraŭ esaminaţĭ de compania Cetăţanu-Cerchez; nicĭ un concurs nu s'a făcut fără această companie....

D. Popazu zice în articolul amintit: *„Şi politeţa şi respectul nu impuneaŭ „ore ca să se ceară pe faţă explicaţiunĭ „oficiale direcţiuneĭ respective, dupe care „numaĭ să se hotărască calea de apucat.“*

D. Popazu vrea să zică, că ministrul a fost lipsit şi de respect şi de politeţă, că n'a întrebat maĭ întâĭ pe directorul Ion Cetăţanu oficial, dacă poate urmări pe directorul Ion Cetăţanu şi pe cumnatul acestuia D-nu Cerchez!

D. Popazu e sub'im!

Până în toamna anuluĭ 1889—toamna fatală, când s'aŭ numĕrat boboceiĭ companieĭ — liceul s'a condus numaĭ de companie; Ministerul n'a vĕzut liceul de cât prin rapoartele D luĭ Ion Cetăţanu... Rapoartele directoruluĭ Cetăţanu aŭ lăudat în decurs de $1/4$ de secul—cum zice D-nu Popazu—pe profesorul Cetăţanu şi pe cumnatul sĕŭ D-nu Cerchez.

De modul cum s'a achitat Cetăţanu de o îndatorire delicată, impusă prin lege, de îndatorirea şi dreptul de a numi delegaţĭ la esamenele şcoalelor private, vom da numaĭ un esemplu:

O dată D-nu Cetăţanu, directorul liceuluĭ, se delegă pe sine şi pe amicul sĕŭ, D-nu Pandele Popazu, ca să asiste la esamenul şcoaleĭ de fete a călugăriţelor catolice, de şi D nu Cetăţanu era profesor la această şcoală.

D-nu Cetăţanu s'a prezentat aşa—daı la esamen în treĭ feţe: Ca director de liceŭ a venit să controleze pe delegatul Cetăţanu cum îşĭ îndeplineşte datoria; ca delegat a venit să controleze pe profesorul Cetăţanu; iar ca profesor a venit să facă formalităţile esamenuluĭ şi să încurajeze pe călugăriţe pe calea măreaţă a propagandeĭ catolice.

Şi de cine era d. Cetăţanu însoţit în această delegaţiune?

De d. Popazu!

Apoĭ nu are dreptate d. Popazu să esclame: *„Lupiĭ în şcoală!“*

Ba ce maĭ lupĭ!

Unul condamnat pentru acte de mituire şi falşificărĭ de note; celălalt, Popazu, scăpat ca prin urechile aculuĭ de puşcărie în urma a o mulţime de procese de escrocherie şi falşurĭ.....

D. Cetăţanu, chemat ca director de liceŭ a controla învăţămîntul privat, şi-a împărţit cu cumnatul sĕŭ D. Cerchez şcoalele private străine şi cât timp a fost director Cetăţanu, nimenĭ n'a îndrăsnit să se atingă de ele.

Tot d. Cetăţanu a fost profesor la Tetzis, care a violat opt copiĭ, chiar după ce acesta a eşit din puşcărie; iar d. Popazu a oferit luĭ Tetzis tot concursul sĕŭ, ca să nu i se închidă şcoala.

Ambiĭ aŭ servit pentru banĭ.

In viaţa privată şi Cetăţanu şi Popazu aŭ fost maĭ scandaloşĭ, de cât Cerchez: Ceĭ dintâĭ doĭ aŭ probe viĭ de viaţa lor imorală!

Mĕ opresc acĭ; de şi sunt provocat, nu merg pentru astă-dată maĭ departe.

Sunt însă gata orĭ când a pune şi viaţa mea privată faţă în faţă cu viaţa privată a martirilor Cetăţanu-Cerchez Popazu şi promit a putea proba prin fapte, că toată viaţa mea a fost şi este curată ca cristalul, fără nicĭ o pată; din contră compania amintită, chiar desfăcându-se de tovărăşie, pot prezenta societăţiĭ fie-care în parte un capital tot atât de mare de fapte înjositoare comise în viaţa privată, ca şi cel din viaţa publică-profesională... şi pentru aceştĭ oamenĭ s'a făcut atâta sgomot în ţară?!!

In ceea ce priveşte acuzaţiunea că m'aş fi bătut, spune neadevĕr d. Popazu; eŭ am aplicat o mică corecţiune: unuia fiind-că m'a insultat şase lunĭ de zile prin ziare; altuia fiind-că mĕ atacase, asistat de patru inşĭ, ca resbunare politică; iar nu din cauza unor certe personale, cum susţine d. Popazu.

Spună însă d. Popazu, de ce a fost crud bătut de bărbatul uneĭ lăptărese??

In şcoală am avut un singur pĕcat, acela de a'mĭ lua rolul de profesor în serios.

Cu riscul de a-mĭ crea ostilităţĭ şi a-mĭ lovi în interesele mele private am curăţit până acuma *treĭ şcolĭ* secundare de imoralităţĭ, am închis *două* şcolĭ străine demoralisătoare şi am fondat *două* institute româneştĭ.

Terminând, rog pe d. Popazu, să bine voiască a se crede achitat de angajamentul „în scris, ce are faţă cu mine“, de a mĕ servi; să nu mĕ expună în timpurile grele de astă-zĭ să-ĭ maĭ scot copiĭ după procesele sale de escrocheriĭ şi falşurĭ din dosarele tribunaluluĭ şi ale curţiĭ.....Să mĕ scutească de a ridica de tot vĕlul ce acopere romantica şi tempestoasa sa viaţă.

Al. Radu.

Informaţiunĭ

In secţiunea a 6-a a Camereĭ s'a ales preşedinte D. N. Blaramberg cu 10 voturĭ contra 9 voturĭ date d-luĭ Carp.

Secretarĭ s'aŭ ales d-niĭ I. M. K. Epureanu şi Emil Lahovary.

Rĕsfoind preţioasa colecţiune a defunctuluĭ ziar *Epoca* avem tot dreptul a ne întreba cum Domniĭ Alex. D. Holban şi Nicu Filipescu aŭ putut da voturile lor D-luĭ Mihail Kogălniceanu, pentru preşedenţia Secţiuneĭ VII a Camereĭ.

Regretabil şi foarte trist! — Cum explică aceştĭ duoĭ deputaţĭ salturile lor politice?

Azĭ sunt la ordinea zileĭ în Cameră cele două interpelărĭ ale D-luĭ N. C. Aslan.

D-sa va desvolta maĭ întâĭ pe aceea privitoare la poziţia guvernuluĭ.

Tot azĭ se va depune şi raportul comisiuneĭ de rĕspuns la Mesagiu.

Discuţia asupra rĕspunsuluĭ va începe abia la sfîrşitul sĕptămâneĭ viitoare.

Bugetul Ministruluĭ de justiţie pentru exerciţiul viitor 1891 — 1892 se ridică la cifra de leĭ 5.190.344, această sumă, comparată cu acea din budgetul exerciţiuluĭ curent de leĭ 4.764.574, resultă un spor la cheltuelĭ de leĭ 444.770, din care scăzêndu-se leĭ 19.000, reducerile efectuate, sporul real este de leĭ 425.770, provenit din aplicarea noueĭ legĭ asupra magistratureĭ.

Senatul n'a ţinut şedinţă Sâmbătă.

Profesoriĭ gimnaziuluĭ real din Tergu-Jiu, vor da, la 15 Decemvrie viitor, un bal în folosul şcolarilor săracĭ din acel oraş.

D-niĭ Lt.-Colonel Lupu Al., Boteanu R., Maiorĭ Iarca Al., Teişeanu Gh, Lambru Gh., Căpitanĭ Mironescu I, Mihăescu C., Cristodulo G., Averescu Al., Costescu Stef. Ghica M., Mavrocordat L., Rădulescu C; ofiţeriĭ de Stat-major membriĭ şi scriitorĭ la „Publicaţiunile militare“ aŭ încetat, din iniţiativa lor, de a maĭ colabora la „Publicaţiunile militare“.

Aceştĭ D-nĭ oficerĭ, împreună cu camarazii lor din cele alte arme, 'şĭ propun a scoate, după 1 Ianuarie 1891, nouĭ publicaţiunĭ militare, iar în cursul luneĭ Decembrie vor apare prospectele necesare.

Ni se scrie din Bacăŭ că cu tot ordinul ce s'a dat de a se desinfecta şcolile carĭ s'aŭ închis din pricina scarlatineĭ, la unele şcolĭ uşile şi ferestrele staŭ vecinic închise.

Atragem atenţiunea celor în drept spre a lua mĕsurĭ ca să se aerisească clasele măcar aceste câva zile câte maĭ sunt până la redeschidere.

In urma instrucţiuneĭ făcute, s'a constatat că vinovaţiĭ pentru bătaia d-luĭ N. Rosetti-Roznovanu cu ocazia alegereĭ trecute de la Paşcanĭ, sunt Gheorghe Vasiliu, I. Grigoriu şi Gh. a Anuţeĭ.

Aceştia aŭ aţiţat pe ţĕranĭ făgăduindu-le că pămîntul de pe moşia Paşcanĭ li se va împărţi lor, şi ademenind câţĭ-va beţivĭ carĭ aŭ provocat scandalul.

D-l locotenent de marină Ştefan Cristescu, a dat la lumină un studiŭ asupra *curbelor integrale şi diferenţiale şi instrumente de calcul.*

Lucrarea este aprobată de Ministerul de Resbel.

Aflăm cu multă plăcere că fiica mediculuĭ judeţuluĭ Tulcea, d-ra Ecaterina Cheladino s'a logodit cu d-l Sub-locotenent Berlescu V.

Cunoscutul vînător de pisicĭ, excăpitanul Th. Antonescu, ginerele directoruluĭ seminaruluĭ din Roman, aflăm că a fost dat în judecată pentru bătaea economuluĭ seminaruluĭ.

Credem că justiţia îşĭ va face de astă dată datoria, maĭ înfrânênd poftele acestuĭ bătăuş.

Din Iaşi

Hoţiile, spargerile şi dările de foc se practică pe o scară întinsă în comuna Bucium, jud. Iaşĭ.

Nu de mult cârciuma luĭ N. Gheorghiu a fost asediată de hoţĭ şi prădată; când s'aŭ cules viile s'a dat foc la o casă aparţinênd Monastireĭ Socola, proprietatea Statuluĭ, înconjurată de o mulţime de case, şi acum câte-va zile s'a făptuit un furt prin apropiere de o rară îndrăzneală.

Iată împrejurările:

Maĭ mulţĭ hoţĭ îşĭ propun să predea pe băcanul Leibinzon; tâlhariĭ, pe când spărgeaŭ uşa, aŭ fost simţiţĭ de un servitor şi imediat s'aŭ retras, oprindu-se la un depozit de băcănie al luĭ Aizig Wachtel. Acĭ eĭ aŭ spart lacătele de fer, 'şĭ aŭ încărcat un car cu treĭ sacĭ de cafea, de o greutate de 350 kilo, o ladă cu lumînărĭ de stearină, vre-o 20 căpăţânĭ de zahar şi multe altele. In tot timpul aceste operaţiunĭ eĭ n'aŭ fost turburaţĭ nicĭ de străjerĭ, nicĭ de vre-un locuitor, de şi acest depozit este situat pe cel maĭ principal drum, la *Treĭ fântânĭ.*

Dacă în comuna Bucium, la o depărtare de $1/2$ oră de oraşul Iaşĭ, ar exista o administraţiune onestă şi capabilă, apoĭ nu s'ar întîmpla aproape sistematic aceste hoţiĭ. Din nenorocire la Bucium este un primar care se află sub tutela supleantuluĭ subprefectureĭ, un om certat cu cinstea, care în loc să-şĭ caute de slujbă, face politică şi vinicultură.

Sub-prefectul vine la zile marĭ, în inspecţie — se zice—pe când în realitate se fac sindrofiĭ.

Ceĭ din Bucium nu aŭ cuĭ se adresa. Averea şi viaţa lor nu este apărată de ceĭ plătiţĭ s'o apere, iar tâlhariĭ umblu cu carul cu boĭ încărcând prădăciunile ce le fac.

Prefectul de judeţ, D. Dimitrie Donicĭ, dacă ar descinde pentru câte-va ore la Bucium, suntem siguri că s'ar îngrozi de desordinele administraţieĭ şi ar lua măsurĭ de îndreptare.

*

Curtea cu juraţĭ va avea de judecat în această sesiune două importante procese de calomnie prin presă, unul privitor pe deputatul Ioan Nădejde, la 4 Decembrie, cel-l'alt privitor pe D. Vasile Sion-Ghereĭ, la 5 Decembrie.

*

Comitetul Teatruluĭ-Naţional de aci a găsit de cuviinţă să suprime anul acesta biletele de liberă intrare ziariştilor.

Dupe cât suntem informaţĭ nicĭ o redacţiune n'a primit bilete.

CATULLE MENDÉS

Calomniata

I

Coleta deschise uşa cu atâta furie şi o trânti aşa de tare după ce intră în cât se cutremurară geamurile storurilor japoneze, dând un sunet de mărgele ce se sparg.

— Lilo, cunoştĭ tu oamenĭ de lege? strigă ea.

Lila rĕspunse:

— Am cunoscut un student, anul trecut; trebue să fi avut mare dibăcie în ce priveşte pledoaria, fiind-că şi-a câştigat foarte iute cauza lângă mine şi foarte dese orĭ deschidea cele şapte codurĭ ca să găsească acolo ascunse între foĭ scrisorile mele şi să le citească; dar, spune'mĭ, scumpo, ce supărare aĭ, ce pricină te sileşte să cauţĭ un avocat.

— Vreaŭ să intenţze un proces.

— Tu! Coletto! şi ce proces, rogu'te? Cine ţĭ-a făcut rĕŭ? Ce ţi s'a furat? Sărutărĭ poate? Nu'ĭ nimic cu asta! Maĭ aĭ tu destule. E vorba cumva de vreun depozitar necredincios care refuză să'ţĭ napoeze vre-o comoară pe care i-aĭ încredinţat'o cu nesăbuire—bunioară inima ta—saŭ ie vorba de vreo efracţiune de corsaj noaptea? Orĭ-cum ar fi, eŭ cred că ar trebui să ducĭ cauza în faţa tribunaluluĭ care 'şĭ are sediul la Cytera cu Venera ca preşedinte şi cu doĭ zeĭ Amor ca asesorĭ.

— Nu rîde, Coletto dragă. Eŭ vreaŭ să intentez un proces adevĕrat, un proces serios. Ce fel! nu poate cine-va să învinovăţească pe un negustor că vinde cu mĕsurĭ false, pe o cusutoreasă că a furat câţĭ-va metri de stofă, fără ca oameniĭ aceia să nu ţipe, să nu facă plângere în faţa tribunaluluĭ, să nu facă să fie bîrfitoriĭ osîndiţĭ la amendă? şi eŭ să nu'mĭ rĕzbun pentru o calomnie, cea maĭ cumplită din lume, care'mĭ vatămă interesele mele cele maĭ scumpe? Ştiĭ tu unde şade vreun portărel? Am trebuinţă de un portărel numaĭ de cât.

— Va să zică, Coletto dragă, aĭ fost calomniata?

— Grozav de tot! Când veĭ auzi ce s'a vorbit de mine nicĭ n'o să vreĭ să crezĭ că se poate ast-fel de tâlhărie.

II

Coleta zise maĭ potolită:

— Inchipueşte'ţĭ că de maĭ multe zile mĕ miram foarte mult de ce mi se întâmpla.

Făcută cum sînt eŭ, cu ochiĭ prea marĭ şi cu gura prea mică, cu ochĭ carĭ făgăduesc mult şi cu o gură care nu se înpotriveşte nicĭ o dată, nu mi s'a întâmplat să nu se ţie după mine bărbaţĭ amabiliĭ carĭ mĕ roagă să'mĭ fie milă de dênşiĭ, aşa că mizericordia mea, orĭ cât de activă ar fi, nu are tot-d'a-una vreme ca să le împlinească rugăciunile; şi mĕ vĕd silită să fac nenorociţĭ.

— Rar.

— Câte o dată. Eĭ bine, puica mea, de o sĕptămână încoace se schimbase tot; cle-

menţa mea, intro vreme aşa de ocupată, acum nu mai găsea nicĭ cel maĭ mic prilej ca să se esercite. Te mirĭ? Crezĭ că glumesc? Nicĭ de cum. Trecură şapte zile întregĭ fără ca vreunu dintre aceĭ cărora le dădusem voe să nădăjduiască saŭ carĭ sperau fără voia mea, să mĕ facă cu o privire saŭ cu un gest măcar, să le realisez speranţele lor

— Şapte zile!

— Şi şapte nopţĭ! Ce se întîmplase! Cum, de seara până dimineaţa ajunsesem eŭ aşa de urîtă încât să fugă oameniĭ de mine? Nu puteam să mĕ hotărăsc să cred ast-fel. oglinda din cabinetul meŭ de toaletă — ştiĭ tu, oglinda cea mare în care te vezĭ de sus până jos,—îmĭ arunca în ochĭ, când mĕ uitam într'însa, tufe de neauă şi tufe de roze; buzele mele îmĭ zîmbeaŭ, aşa de fragede mi le vedeam, în cât gura mea s'apropia de reflectul eĭ cu instinctul de a săruta o floare. Trebuia oare să admit că tineriĭ ceĭ maĭ înclinaţĭ deliciilor mîngâerilor încetaseră de-odată d'a maĭ dori şi că inimile lor, fiind-că arseseră prea mult, acum se stinseseră aşa în cât nu se maĭ deştepta nimic subt suflarea chiar cea maĭ parfumată şi maĭ înfocată? Era sigur lucru că eŭ trăiam părăsită cumplit. Nicĭ o scrisoare care speră! nicĭ un buchet care se roagă! câte-va vizite, da, dar vizite de ceremonie, în salon, carĭ nu se gândesc să intre în budoar şi cărora nu le plăcea îndrăzneala unuĭ braţ împrejurul mijlocului orĭ asprimea pasionată a uneĭ îngenuchierĭ. La teatru, mĕ saluta, de departe, nimenĭ nu bătea în uşa lojeĭ mele; la joc, după supeŭ, mĕ invita la câte un cadril, iar nu la vals! Insfîrşit, nu'mĭ puteam face nicĭ o iluzie. Lumea mĕ respecta, dragă Lilo.

— Vaĭ! ce grozăvenie!

— De ciudă, mĕ făcuĭ cât se poate de îndrăzneaţă, ştiĭ, dragă, că, cu toată inclinaţia mea ca să fiŭ clementă, tot am arĕtat, la început, multă rezervă şi modestie cinstită; m'am lepădat cu totul de aşa ceva, de şi ţineam mult la lucru acesta. Fuĭ îndrăzneaţă şi provocătoare; îmĭ uitam mâna în shakehands; vorbeam aşa de aproape de vecinul meŭ de masă încât suflarea mea îĭ zburlea mustaţa; cum eram decoltată, îmĭ plecam bustul ast-fel încât nu rĕmânea nimic de dorit ochilor şi dedeaŭ buzelor orĭ-ce dorinţă. Indrăznelĭ zadarnice! mâinile abia mi le strângeaŭ p'ale mele; mustăţile se întorceaŭ la o parte ca şi cum gura mea ar fi fost o floare otrăvită; numaĭ lumina candelabrelor privea bătaia rotunjimilor albe în corsagiul meŭ deschis. Insfîrşit, ce să'ţĭ maĭ spun? Am primit pe vicontele d'Argelès, azĭ dimineaţă, în camera mea neregulată încă, parfumată încă de suflările somnuluĭ meŭ, aveam un peignoir de dantele, uşor, diafan, care era maĭ mult un voal peste cămaşa care numaĭ voal nu e, şi vicontele vĕzându-mĕ aşa de frumoasă, aşa de hotărîtă ca să fiŭ şi maĭ frumoasă, s'a intors spre uşă cu un salut din cele maĭ ceremonioase.

— Puică dragă, crezĭ tu în fermece? Sigur că ţi-a făcut cine-va de urît.

— Ba nu! Să'ţĭ spun tot. Când făcuĭ eŭ un gest ca să nu'l las pe d. d'Argelès să plece, cel maĭ frumos gest din lume, un braţ gol care iese până la umĕr de subt dantele, — Lilo dragă, eram capabilă de orĭ-ce! — „Doamnă,“ mi-a zis el cu o curtoazie rece „de giaba sperĭ, orĭ cât aĭ fi de frumoasă, ca să facĭ din mine cel maĭ nenorocit dintre bărbaţĭ. Mulţumită luĭ Ludovic care nu ne-a ascuns nimic, noĭ cunoaştem jocurile d-tale crude şi nicĭ unu dintre noĭ nu se va lăsa ca să cadă în cursa cochetăriilor d-tale.“

— Ludovic?

— Da. D. de Seyssel. Bărbat nu prea tĕnĕr, bun alt-fel. El e supĕrat grozav pe mine findcă, luna trecută, într'o seară, când îĭ pusesem braţele dupe gât, cu buzele întinse spre ochiĭ luĭ, i-am zis rîzênd cu hohot: „Hei! nu ştiĭ că aĭ un pĕr alb, colea, lângă tîmplă!“ Insă eŭ îl sărutasem pe ochĭ, ingratul!

— Şi ce le spusese el, d-luĭ d'Argelès şi celorlalţĭ?

— Scumpo, le spusese o grozăvie! Cu mare greutate am putut face pe vicontele ca să 'mĭ spue, fiindcă făgăduise c'o să păstreze secretul. Aşteaptă-te la o ponegrire blestemată. Scumpo, Ludovic le spusese că ochiĭ meĭ şi buzele mele, plinĭ de făgăduinţe, minţiaŭ, că, cu tot aerul meŭ zburdalnic, consimţitor, gata la orice, nu sînt însă femeia care păream că sînt, că mĕ oferеam pentru plăcerea de a mĕ refuza peurmă, ca el chiar mĕ adora de maĭ bine de şase lunĭ fără să fi dobândit măcar voia ca să 'mĭ sărute unghia trandafirie a degetuluĭ meŭ cel mic; cu un cuvînt, le spusese, le afirmase, le jurase că eŭ sînt femee virtuoasă!

— Vaĭ de mine! asta'ĭ cea maĭ grozavă farsă ce se poate face uneĭ persoane care se îngrijeşte de renumele sĕŭ! Cel puţin, nu i-aĭ dovedit vicontelui numaĭ de cât că nu'ĭ adevĕrat lucrul acesta?

— Nu maĭ încape vorbă. Dar cum să le dovedesc celorlalţĭ care sînt induşĭ în eroare cum a fost şi dînsul, celorlalţĭ pe care 'ĭ cunosc şi celor pe carĭ nu 'ĭ cunosc? Nu mĭ-ar ajunge un an, doĭ anĭ, chiar dacă n'aş pierde un minut. De aceea vreaŭ să chem pe d-nu Seyssel în judecată. Numaĭ cu chipul acesta pot să capăt o reparaţie publică—bine înţeles cu daunele interese la carĭ am dreptul!

III

Liĭa se gîndi o clipă:

— Aşa este, zise ea serioasă, ţi s'a făcut o ofensă mare; o ast-fel de calomnie putea să gonească de la tine chiar inimile cele maĭ bine intenţionate; calomniatorul ţi-a făcut un rĕŭ nespus. Cu toate acestea eŭ nu te sfătuesc să'l chemĭ în judecată. Poate să perzĭ procesul!

— Să 'mĭ pierd procesul!

— Vezĭ bine! cum aĭ proba tu că d. Seyssel a minţit, că tu nu meriţĭ numele rĕŭ pe care a voit el să ţi'l facă?

— O să am martorĭ!

— Mulţĭ?

— Da, destuĭ.

— Bine. Dar o să fie crezuţĭ? N'o să eceadă tribunalul că eĭ depun în favoarra ta numaĭ din complezenţă?

— Am eŭ alt mijloc să stabilesc adevĕrul, chiar înaintea judecăţiĭ.

— Ce mijloc, scumpa mea?

Coletta zise:

— Am să mĕ duc să vĕz pe judecătorĭ.

I. S. Spartali.

Ecourĭ parlamentare

CAMERA

Doĭ deputaţĭ discută chestiunea validăreĭ nouilor aluşĭ.

— Ştiĭ că comisiunea de verificarea titlurilor noilor aleşĭ a citat pe Iancăl Fridman înaintea sa, însoţit de toate dovezile carĭ atestă românismul sĕŭ.

— Nu înţeleg pentru ce'l chiamă în persoană. Putea să'ĭ ceară să trimită actele.

— Ce copil eştĭ!... Comisiunea ştie că actele sunt de hârtie; pe când dovada peremptorie e de de alt-ceva. Ea voieşte să se convingă *de visu*...

— Atuncĭ poate şi *de tactu*?

— Uitĭ că eştĭ în Cameră? Fiĭ maĭ parlamentar!

— Pardon!

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Şedinţa de la 24 Noembre 1890

Şedinţa se deschide la $1^1/_2$ orele sub preşedinţa d-luĭ G. Gr. Cantacuzino.

Prezenţĭ 115 deputaţĭ.

Se fac formalităţile obişnuite.

D. I. Epureanu cere să se invite membriĭ secţieĭ a 6-a ca să 'şĭ constitue biuroul.

In acelaşĭ timp cere să se voteze azĭ maĭ întâiŭ pensiunĭ şi apoĭ indigenate.

D. D. Alexandrescu este de aceiaşĭ părere.

Propunerile se admit.

Camera trece în secţiunĭ pentru câte-va minute.

La orele 2 şi un sfert şedinţa se redeschide.

D. Aug. Peşiacov cere ministruluĭ de Culte dosarul restaurăreĭ monumentelor istorice.

Se votează maĭ multe pensiunĭ.

Se maĭ votează câte-va indigenate, între carĭ şi al D-ruluĭ G. Patzelt (junior).

ULTIME INFORMATII

Iată rezoluţia votată ierĭ la întrunirea liberalilor-naţionalĭ de la Ateneŭ:

Adunarea, constatând că loviturile ce se aduc regimuluĭ reprezentativ devin din ce în ce maĭ grave,

Hotăraşte:

ca să continue cu energie lupta contra acestuĭ quvern arbitrar care se impune Ţăreĭ, fără voinţa eĭ, până ce Ţara va redobândi exerciţiul drepturilor sale constituţionale.

Felicităm pe autorul articoluluĭ apărut în ziarul *L'Indépendance Roumaine* sub titlul: **Prea mulţi "Ich".**

Meritul acestuĭ articol, de a fi apărut în ziarul *Independenţa*, este cu atât maĭ mare cu cât el constitue un act de *independenţă*.

Comitetul de acţiune roagă pe toţĭ studenţiĭ universitarĭ să vie la întrunirea ce va avea loc azĭ Lunĭ 26 Noembrie ora 7 şi jumătate seara în sala cea mare a Palatuluĭ Universităţiĭ.

Se va ceti memorandul redactat de comitet, cu privire la cestiunea Românilor din Ardeal.

Nunta din Vălenĭ s'a jucat Vinerĭ seara la Cluj. Româniĭ aŭ fluerat-o ca şi la Sibiŭ; iar poliţia ungurească a bătut şi arestat maĭ mulţĭ tinerĭ românĭ.

Haide! Haide! 'Nainte!

Cu începere de la 1 (13) Decembrie, Banca Naţională a Românieĭ va plăti un acompt de 30 leĭ de fie-care acţiune, atât la casa centrală cât şi le toate sucursalele.

Sucursalele Bănceĭ Naţionale create la Focşanĭ-Ploeştĭ-Bêrlad şi Botoşanĭ, aŭ început a funcţiona.

O detunătură de revolver se auzi alaltă-ierĭ de dimineaţă pe la orele 7. în camera Nr. 65 de la hotelul Bulevard, care era ocupată de d-nul Bremond, arhitect.

Personalul de serviciŭ alergând, găsiră trântit jos, pe covor, aproape de uşe şi într'un lac de sânge pe chiriaşul aceleĭ camere.

Autorităţile vestite în grabă, sosiră la faţa loculuĭ şi d-nul doctor Leonte dete primele îngrijirĭ rănituluĭ.

D-nul Bremond îşĭ trăsese un glonte de revolver în ureche, dar glontele alunecase şi intrase în falcă făcênd o gaură mare.

Acum viaţa d-luĭ Bremond este scăpată. Revolverul cu care cercase să se sinucidă era un revolver de buzunar, calibru 8m. m.

Cauzele acestuĭ act de disperare nu se cunosc, dar se crede că d-nul Bremond ar fi fost cuprins de un atac de nervĭ. El e stabilit în ţară de vr'o 2 anĭ şi este de origină Elveţian şi dintr'o bună familie.

La 29 Decembre viitor orele 3 p. m. se va ţinea licitaţiune publică la direcţiunea generală a C. F. R. pentru aprovizionarea cu 18,000 kilograme cânepă fină, în fire lungĭ.

Avis cultivatorilor.

Babic, cel ce şi-a tras două gloanţe de revolver în hotel Metropol, a murit la spitalul Colţea.

Pe la sfîrşitul acesteĭ lunĭ, d-l doctor Corsin, din T.-Jiu va începe inoculaţiunile contra tuberculozeĭ cu remediul d-ruluĭ Koch.

Teatru Naţional. Lunĭ 26, reprezentţiile d-reĭ Agata Bâraescu: Fiul Pădurilor.

Teatru Bulevard. Reprezentaţie de teatru de Fantoche.

Coloseul Opler. Reprezentaţiĭ variate in fie-care seară.

Opticoscop plastic, în fie-care zi de la 10 dimineaţa până la 10 seara de vĕzut *Franţa, Spania* şi *Austria*. Acest spectacol atrage foarte multă lume şi merită a fi vĕzut atât pentru aranjamentul sĕŭ, cât şi pentru frumuseţea poziţiilor fotografiate.

Tipografia Modernă Grigorie Luis Strada Academiei 24.